

NAGYKEDD

II.

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

Amen.

Mennyei Király, Vigasztaló, / igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy / és mindeneket betöltesz, / minden jónak kútfeje / és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, / és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, / a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, / szent Halhatatlan irgalmazz nekünk!

(háromszor)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket / a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsáztunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vígy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

Tropár 8. hang (saját dallam)

Íme, a vőlegény jó éjféلكor * és boldog a szolga, kit virrasztva * ámde méltatlan, kit lustálkodva talál. * Vigyázz, ó én lelkem, * és sok álommal ne terheld magad, * nehogy a halálra adatván * a mennyországból kivettessél, * hanem serkenj föl, kiáltván: * Szent, szent, szent vagy Isten, ** az Istenszülő kedvéért könyörülj rajtunk!

▶ *(hangfelvétel)*

Az első zsoltárcsoport (64-69. zsoltár) után kathizma 4. hang.
Minta: Aki önként...

Szeressük, hívek a vőlegényt, * készítsük elő lámpásunkat, erényektől és igaz hittől ragyogva, * hogy az okos szüzekhez hasonlóan bemehessünk vele a menyegzőre felkészülten, * mert Isten, a vőlegény mindenkinek ajándéku adja * a hervadhatatlan koszorút.

Dicsőség... most és... ugyanaz

A második zsoltárcsoport (70-76. zsoltár) után kathizma 4. hang. Minta: Elcsodálkozott József...

A papok és az írástudók * gonosz tervet szőttek ellened, Üdvözítő, * midőn Júdást árulásra vették rá. * Ő pedig szégyentelen módon elment, * és a törvényszegőkhöz így beszélt: * „Mit adtok érte nekem, * és én őt kezetekbe adom?” * Az őt sújtó ítélettől mentsd meg Urunk a mi lelkünket!

Dicsőség... most és... ugyanaz

A harmadik zsoltárcsoport (77-84. zsoltár) után másik kathizma 8. hang.

A kapzsiságtól fölhevített Júdás * szerencsétlenül mestere ellen fordul, * árulásra töpreng, és a világosságot elveszti. * Sötétbe jutva beleegyezik az árulásba, * és eladja a felbecsülhetetlent. * A büntetés elől menekülve * kötelet talál a nyomorult és keserves halált. * Az ő sorsától szabadíts meg minket Krisztus Isten, * adj nekünk bűneinkre bocsánatot, * kik buzgón ünnepeljük a te szeplőtelen kinszenvedésedet!

Dicsőség... most és... ugyanaz

Konták 2. hang

Boldogtalan lelkem, * itt az ideje, hogy a végórára eszmélj, * és a kiszáradt fügefafa látásától megdöbbenve * a neked adott talentumot szorgalmasan kamatoztasd, * virrasztva és így kiáltva föl: * Bárcsak ki ne zárának Krisztus menyegzős csarnokából!

► (hangfelvétel)

Ikosz:

Mit lustálkods, szerencsétlen lelkem? * Miért jár mindig időszerűtlenül világi gondokon az eszed? * Miért a múlandó dolgokkal foglalkozol? * Már itt van az utolsó óra, * és el kell költöznünk innét! * Józanodj, amíg még időd van rá, és kiáltsd: * Vétkeztem ellened, Üdvözítőm; * de azért ne vágj ki engem, mint a terméketlen fügefát, * hanem könyörülj meg rajtunk, kegyelmes Krisztus, * és mi félelemmel hangoztatjuk: * Bárcsak ki ne zárának Krisztus menyegzős csarnokából!

Olvasmány: Kiv 2,5-10

Lement a fáraó leánya fürdeni a folyamhoz, és az őt kísérő szolgálók ott járkáltak a folyam partján. Ő pedig meglátta a kosarat a nádasban, s elküldte szolgálóját, és kihozatta azt. Amikor kinyitotta, egy síró gyermeket látott a kosárban. Megsajnálta őt a fáraó leánya, és ezt mondta: „A héberek gyermekei közül való ez”. Annak nővére pedig ezt kérdezte a fáraó leányától: „Akarod-e, hogy hívjak hozzák egy dajkát a héberek közül, hogy szoptassa majd a csecsemőt?” A fáraó leánya ezt felelte neki: „Menj el érte!” Erre elment a leány és elhívta a gyermek anyját. A fáraó leánya pedig így szólt hozzá: „Tartsd meg számomra ezt a gyermeket, és szoptasd, én pedig majd megfizetem neked, ami jár!” Az asszony erre magához vette a gyermeket és szoptatta. Amikor pedig a gyermek megerősödött, elvitte őt a fáraó leányához, aki fiává fogadta őt, és Mózesnek nevezte el, mert azt mondta: „A vízből húztam ki őt”.

Olvasmány: Jób 1,13-22

Egy napon Jób fiai és lányai együtt boroztak legidősebb bátyjuk házában. Egyszerre csak hírvívó jött Jóbhoz, és így szólt: „A páros ökrök szántottak, a szamarak pedig mellettük legelésztek, amikor rablók támadtak rájuk és elrabolták azokat, a szolgálkat pedig kardélre hányták, úgyhogy csak egymagam tudtam elmenekülni, hogy hírt hozzak neked.” Még ez szólt, amikor egy másik hírnök is jött, s ezt mondta Jóbnak: „Isten nyila hullott le az égből, s megégette a

juhokat, és elemésztette a szolgálkat is. Egyedül csak én menekültem meg, hogy hírt hozzak neked.” Még ez sem fejezte be a beszédét, amikor újabb hírnök jött, aki ezt mondta Jóbnak: „Lovas támadók három csoportban bekerítették a tevéket és elhajtották őket, a szolgálkat pedig kard élére hányták. Csak egymagam menekültem meg, hogy hírt hozzak neked.” Míg ez szólt, még egy hírnök jött, aki ezt mondta Jóbnak: „Fiaid és lányaid ettek és ittak legidősebb bátyjuk házában, amikor hirtelen hatalmas vihar kerekedett a pusztára felől, megrendítette a ház négy sarkát, úgyhogy az ráomlott gyermekeidre, és azok meghaltak. Egyedül én menekültem meg, s eljöttem, hogy hírt hozzak neked.” Ekkor fölkel Jób, megszaggatta ruháit, lenyírta haját a fején, és földre borulva így imádkozott: „Meztelenül jöttem ki anyám méhéből, és meztelenül is térek vissza. Az Úr adta, s az Úr elvette. Amint az Úrnak tetszett, úgy lett: legyen áldott az Úr neve!” De mindezek során, amik történtek, nem vétkezett Jób az Úr előtt, és nem művelt oktalanságot az Isten ellen.

Evangélium: Mt 24,36-26,2 (Mt 102)

Mondta az Úr tanítványainak: „Azt a napot és órát azonban nem ismeri senki, az ég angyalai sem, csak egyedül az én Atyám. Mert amint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. A vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé be nem ment a bárkába, és nem is sejtették, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat: ugyanígy lesz az Emberfia eljövetele is. Akkor ketten lesznek a mezőn, egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Két asszony fog örölni a malomban, egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Virraszatok tehát, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok! (...)

Amikor pedig eljön dicsőségében az Emberfia, és vele a szent angyalok mindnyájan, akkor leül majd fönséges trónjára. Elébe gyűjtik mind a nemzeteket, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogy a pásztort elválasztja a juhokat a bakoktól. A juhokat jobbjára állítja, a bakokat pedig baljára. Akkor így szól a király a jobbán állókhoz: »Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világot kezdetétől nek-

tek készített országot! Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, idegen voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és fölkerestetek.« Erre így válaszolnak neki az igazak: »Uram, mikor láttunk éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelenül, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogattunk volna?« A király erre így felel nekik: »Bizony mondom nektek, amikor megtettétek ezt e legkisebb testvéreim közül egynek is, nekem tettétek.« Akkor a balján állókhhoz is szól: »Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely a sátánnak és angyalainak készült! Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, idegen voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg és börtönben voltam, és nem látogattatok meg.« Ekkor ezek is így válaszolnak neki: »Uram, mikor láttunk éhezni vagy szomjazni, idegenként vagy mezítelenül, betegen vagy börtönben, és nem szolgáltunk neked?« Erre majd ezt feleli nekik: »Bizony mondom nektek, amikor ezt nem tettétek meg e legkisebbek közül egynek is, nekem nem tettétek meg.« Ezek örök gyötremre mennek, az igazak pedig örök életre.”

És történt, hogy amikor Jézus befejezte mindezeket a beszédeit, így szólt tanítványaihoz: „Tudjátok, hogy két nap múlva itt a húsvét, és az Emberfia átadatik, hogy keresztre feszítsék.”

Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké!

(háromszor)

Szent Efrém fohásza:

Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólas szellemét!

(metánia, azaz meghajlás vagy leborulás)

Ajándékozd inkább szolgádnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét!

(metánia)

Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet, és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké!

(metánia)

Amen.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

